

Nr. 15.

15. September 1907.

23. Aarg.

Vort Arbejde.

Nu er Tiden inde for Efteraarets og Vinterens Arbejde.

I den „Arbejderhær“, der rykker frem for at bane Vejen for Retfærdigheden, bør Kvinderne ikke mangle. I alle de mangfoldige og forskelligartede Bestræbelser for at tilvejebringe menneskeverdige Levevilkaar i vort Samfund for alle Samfundets Medlemmer, dér bør Kvinderne være blandt de virksomste. I den Krig, dér af alle Krige er den eneste berettigede — og den eneste frugtbare: Krigen imod Undertrykkelse, af hvad Art nævnes kan, dér bør Kvinderne være i forreste Række.

Og dette bør Kvinderne blandt mange andre Grunde ogsaa af den saare nærliggende Grund, at vi Kvinder lider under en stor Uretfærdighed, saalænge den første og vigtigste statsborgerlige Rettighed i et demokratisk styret Land: Valgret og Valgbarhed — nægtes os. Og vi lever under ikke menneskeverdige Levevilkaar, saalænge denne Uretfærdighed opretholdes med de mange dermed sammenhængende eller deraf flydende Virkninger, som f. Eks. den gifte Moders retsløse Stilling over for sine Børn, Mandens Formynderskab over Hustruen — overhovedet enhver Lovparagraf, der stiller Kvinden paa en ringere Plads end Manden, betror hende mindre Ansvar, giver hende mindre Ret. Og saalænge disse Forhold opretholdes — som ogsaa enhver vilkaarlig og udefra opstillet Skranke for Kvinden m. H. t. hendes Valg af Livsgerning — saalænge er Kvinderne undertrykte og forurettede, hvormeget godt der saa end forøvrigt

undes dem, hvor megen Ret der saa end indrømmes dem, hvor megen Magt de saa end ellers formaar at tilrive sig, og hvor stor en Indflydelse de saa end forøvrigt udøver baade i det stille og i det støjende, baade direkte og indirekte, baade i Hjemmet og Samfundet.

Maatte da dette Efteraars og denne Vinters Arbejde blive af stor Betydning ogsaa for vor Sag og føre os et langt Stykke frem mod vort Maal: Kvindens fulde Ligestilling med Manden i Samfundet.

Blandt alle Agitationsmidler er der intet, der er mere nærliggende eller mere ægte og frugbringende end at bruge det, som allerede er opnaaet og vundet i den Sag, man kæmper for; ingen Propaganda er saa virkningsfuld som Handlingens Propaganda.

Og i denne Henseende frembyder denne Vinter en ualmindelig gunstig Lejlighed for Kvinderne. Jeg tænker paa **Loven om kommunale Hjelpekasser**. I denne Lov er som bekendt Mand og Kvinde fuldt ligestillet. I Følge Lovens § 7 er *enhver uberygtet Mand og Kvinde*, som opfylder de derfor fastsatte Betingelser, valgbar og valgberettiget til Hjelpekassens Bestyrelse. Det første Bestyrelsesvalg finder Sted i Marts 1908.

Det er da af den største Betydning, 1) at saa vidt muligt alle valgberettigede Kvinder deltager i disse Bestyrelsesvalg, og 2) at der vælges Kvinder ind i enhver eneste kommunal Hjelpekasse i Landet.

Dette dog naturligvis ikke først og fremmest for ved vor ivrige og forhaabentlig forstandige Deltagelse at agitere for vor kommunale og politiske Valgret og Valgbarhed,